

РЕШЕНИЕ

№ 2905

гр. София, 12.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 27.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **721** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на „БЪЛГАРСКА ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОННА КОМПАНИЯ“ /БТК/ ЕАД, [населено място], представявано от изпълнителния директор А. Д., срещу Решение № ППН-01-49 от 19.11.2019 г. на Комисията за защита на личните данни.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на административния акт, като постановен при съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материално-правните норми. Твърди се, че решението на комисията е изцяло неправилно от правна страна, тъй като в нито един момент по време на проверката и цялостно в хода на административното производство, не е категорично установено, че физическо лице, действащо под ръководството на администратора БТК и имащо достъп до лични данни, е обработило такива в разрез с указанията на администратора. В конкретния случай БТК е уведомило надзорния орган, че счита, че е налице риск от нарушаване на сигурността на личните данни и в тази връзка е иницирирало проверка. По време на същата са проверени системните лог файлове, създадени и съхранени при достъпване на клиентски месечни сметки, като се установило, че на 23.10.2018 г. и на 24.10.2018 г. служител на длъжност „сътрудник –

продажби в магазинна мрежа“, зона Изток – Б. 2, с потребителския профил на П. Д. П., е заредил страницата със списъка на месечните сметки за клиентския код на господин Н., под който код се намира и мобилната му услуга. Така установеното, според жалбоподателя, по никакъв начин не доказвало, че служителят е разкрил неправомерно на трето лице информация от конкретна месечна сметка или детайлизирана справка към нея. Допълва се, че съгласно длъжностната характеристика на позицията „сътрудник – продажби в магазинна мрежа“, всички служители на тази длъжност имат достъп до клиентските сметки, издавани от БТК, за целите на изпълнението на служебните си задължения по обслужване на клиентски запитвания за начислени задължения. Образувано било дисциплинарно производство, при което не е установено нарушение в спазването на работа от служител в дружеството, съответно не е налагано дисциплинарно наказание. Не се установява категорично дали служителят П. П., с чийто потребителски профил е осъществен достъп до списъка с месечни сметки на господин Н., е отворил конкретна месечна сметка и детайлизирана справка към нея. Решението, предмет на настоящото производство, според жалбоподателя, освен това, било постановено и в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 и т. 5 от АПК, тъй като не ставало ясно в какво точно се изразява нарушението, кои конкретни негови действия са предмет на дадената правна квалификация, както и напълно бланкетно са отправени препоръки или насоки чрез издадено предупреждение от административния орган до БТК да завиши техническите и организационни мерки при обработване на личните данни в дружеството. Представени са доказателства относно предприетите технически и организационни мерки във връзка със защитата на личните данни на клиентите на дружеството – вътрешни правила, процедури, контролни функции, проведени обучения на служителите и т.н. Посочва се, че при постъпване на работа в БТК, служителите биват изрично обучени и информирани за боравене с лични данни и стриктно спазване на изискванията на българското и европейско законодателство в тази насока. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени оспореното решение.

Ответникът – КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ /КЗЛД/ – редовно призован, в съдебно заседание не изпраща представител. В приложени по делото писемни бележки, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и изразява становище за неоснователност на същата.

Заинтересованата страна – С. Н. Н. – редовно призована, оспорва жалбата и счита същата за неоснователна.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Производството пред КЗЛД е образувано по жалба с рег. № ППН-01-49/17.01.2019 г. на С. Н. Н. за това, че [фирма] е използвала неправомерно личните му данни, без негово знание и съгласие. В жалбата се сочи, че на 31.10.2018 г. Н. е установил, че от телекомуникационното дружество са предоставили на трето физическо лице детайлна разпечатка на проведени телефонни разговори от телефонен номер [ЕГН] /номер на жалбоподателя/, без негово знание и съгласие. Твърди се, че информацията е получена от господин Н. чрез разговор от негова позната, която му е изпратила

разпечатката по чат във В.. Сочи се още, че в комуникацията между дамата и жалбоподателя, дамата твърдяла, че нейният съпруг се сдобил със справката за проведени разговори, за да установи кога господин Н. е разговарял с нея, поради съмнения за интимни отношения. Посочено е, че издаването на разпечатка относно проведени разговори от страна на БТК на лице, различно от притежателя на телефонния номер, е в нарушение на правото на защита на лични данни.

Във връзка с така подадената жалба, с писмо изх. № ППН-01-49/#2/20.02.2019 г. [фирма], на основание чл. 26 и чл. 36 от АПК, е уведомена за образуването административно производство, както и е предоставена възможност да изрази писмено становище по жалбата, както и да представи относими към случая доказателства. На 05.03.2019 г. от длъжностно лице по защита на данните на БТК е постъпило уведомление за нарушение на сигурността на личните данни, заведено с рег. № ППН-01-49#5/06.03.2019 г., в което е посочено, че след извършена проверка на лог файлове е констатирано, че служител на дружеството – П. Д., е осъществил достъп до фактура на клиент – С. Н. Н., на 23.10.2018 г. в 15.49 часа и на 24.10.2018 г. в 14.47 часа, и на база на получената информация можело да се счете, че служителят П. Д. е разкрил неправомерно пред трето лице информация от фактурата на господин С. Н. Н.. В определения от административния орган срок със становище вх. № ППН-01-49#6/07.03.2019 г. [фирма] е изразило становище за неоснователност на жалбата, както и е посочено, че липсват данни и не са представени доказателства за извършено нарушение. Информират, че дружеството е приело политика за контрол на достъпа до информационните ресурси на БТК, въведено е задължително обучение на служителите на дружеството за законосъобразно обработване на лични данни. Посочено е, че служителите са запознати, че могат да предоставят информация само на титуляря на услугата, както и че е забранено разкриването, обсъждането, разпечатването, изпращането и предоставянето на лични и трафични данни на трети лица, включително роднини и близки на титуляря, освен ако не са упълномощени за това. От дружеството са информирали също, че на началната страница на вътрешния портал за служители в магазинна мрежа има линк за бърз достъп до материали, свързани със защитата на лични данни. В становището е изяснено още, че БТК съхранява лог файловете, установяващи достъпа на негови служители до системите. След извършена проверка, с оглед подадената жалба, от страна на дружеството е установено, че на 23.10.2018 г. в 15.49 часа и на 24.10.2018 г. в 14.47 часа, служител на длъжност „сътрудник продажби в магазинната мрежа“, зона Изток – Б. 2, е заредил страница със списъка на месечните сметки за клиентския код на господин Н., под който се намира и мобилната му услуга [ЕГН]. Твърди се, че служителят, с чието потребителско име е осъществен достъп до месечната сметка на Н., е бил надлежно запознат с правилата за работа с лични данни към 02.07.2018 г. Соци се, че служителят е преминал през основно обучение за правилата за защита на личните данни на 27.04.2018 г., както и за специализирано обучение за магазинна мрежа на 31.05.2018 г. Допълва се, че като сътрудник продажби, служителят има достъп до клиентски сметки, издавани от БТК, за целите на изпълнението на служебните му задължения по обслужване на клиентски запитвания за начислени задължения. Не било установено, че служителят, с чието потребителско име е осъществен достъп до списъка с месечните сметки на господин Н., е отворил конкретна месечна сметка и детайлизирана справка към нея. Счита се, че дружеството е предприело необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на своите клиенти.

Към становище са приложени: Съдържание на обучение на тема „Регламент 2016/679 относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни“, качени на вътрешния портал за обучение на служители на БТК; Съдържание на обучение на тема „Специализирано обучение – обработка на лични данни в магазините“, качена на вътрешния портал за обучение на служители на БТК; Информационен документ „Лични данни и защита на потребителите“, качен на вътрешния портал за служители в магазинната мрежа на БТК; Информационен документ „Въпроси и отговори“ на тема „Лични данни“, качен на вътрешния портал за служители в магазинната мрежа на БТК; Задължително указание за процес „Н. С. 3025“, налично на вътрешния портал за служители в магазинната мрежа на БТК; Съдържание на обучение на тема GDPR, проведено на срещи с управителите на магазинна мрежа на дружеството през юли 2018 г.; Политика за контрол на достъпа до информационните ресурси на [фирма]; Длъжностна характеристика на служителя, с чието потребителско име е осъществен достъпа до месечната сметка на господин Н. и анекс към него.

С писмо изх. № ППН-01-49/30.08.2019 г. са поискани писмените обяснения на господин П. П., като от дружеството са информирали КЗЛД, че искането за предоставяне на писмени обяснения, съставено от [фирма] на 08.03.2019 г. не е връчено на господин П., поради продължителното му отсъствие от работа. Изисканите обяснения са предоставени на проведеното открито заседание на Комисията.

На свое заседание, проведено на 02.10.2019 г., КЗЛД е взела решение за допустимост на подадената жалба от С. Н. Н. /препис-извлечение от протокол № 39/, както и е конституирала като страни в производството: жалбоподател С. Н. Н. и ответна страна – [фирма], и е взето решение за разглеждане по същество на жалбата в открито заседание на 30.10.2019 г. С писмо изх. № ППН-01-49/#14/09.10.2019 г. и писмо, изх. № ППН-01-49/#15/09.10.2019 г. [фирма] и С. Н. Н. са уведомени, че жалбата ще бъде разгледана по същество на открито заседание на КЗЛД на 30.10.2019 г. от 13.00 часа.

Жалбата е разгледана на проведеното на 30.10.2019 г. заседание на КЗЛД и е прието решение за обявяване на жалбата за основателна, за налагане на администратора [фирма] на административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 2000 лева и за издаване на официално предупреждение на администратора [фирма], на основание чл. 58, § 2, буква „б“, за нарушение на чл. 32, § 4 от Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. /препис-извлечение от протокол № 43/. С решение № ППН-01-49/19.11.2019 г. КЗЛД е обявила жалба с рег. № ППН-01-49/17.01.2019 г., подадена от С. Н. Н. срещу [фирма], за основателна за нарушение на разпоредбата на чл. 32, § 4 от Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г., както и на основание чл. 58, § 2, буква „и“, във вр. с чл. 83, § 4, буква „а“ от Регламента е наложила на администратора [фирма] административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 2000 лева, за нарушение на разпоредбата на чл. 32, § 4 от Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г., както и на основание чл. 58, § 2, буква „б“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. е издала официално предупреждение на администратора [фирма] да завиши техническите и организационни мерки при обработване на личните данни в дружеството.

Като част от административната преписка по делото са приложени разпечатки от горепосочения телефонен номер за извършвани повиквания; разпечатка, от която са

видни трите имена и адрес на подателя на жалба пред КЗЛД, снимки на проведена комуникация между господин Н. и трето физическо лице, за което се твърди, че е получило достъп до личните данни на жалбоподателя.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 38, ал. 7 от ЗЗЛД. Видно от приложеното по делото известие за доставяне жалбоподателят е бил уведомен на 23.12.2019 г. за оспореното решение № ППН-01-49/19.11.2019 г., като жалбата му срещу него е подадена на 03.01.2020 г., чрез административния орган, т. е. жалбата е депозирана в законоустановения 14-дневен срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореното в настоящото производство решение № ППН-01-49/19.11.2019 г. е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД в съответствие с предоставените ѝ правомощия по чл. 38, ал. 1 и ал. 3 от ЗЗЛД /в приложимата редакция – изм. ДВ, бр. 17/26.02.2019 г./ и чл. 40, ал. 2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация /Правилника/. При постановяване на административния акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Решението е постановено след като е дадена възможност на страните да изразят становище и представят писмени доказателства – чл. 36 от АПК във връзка с чл. 38, ал. 2 от Правилника, както и след разглеждане на жалбата по същество в открито заседание съгласно чл. 40, ал. 1 от Правилника и е прието единодушно от членовете на административния орган /чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД/. Правилно също така административният орган е конституирал страните в развилото се пред него производство. Административният акт е постановен и в предписаната от закона форма – решение, в което са посочени мотивите – фактически и правни основания, поради които жалбата на С. Н. се приема за основателна и се уважава.

Настоящата съдебна инстанция намира също така, че процесното решение е постановено и в съответствие с приложимите материално-правни разпоредби и наведените в този смисъл доводи за незаконосъобразност от жалбоподателя се явяват неоснователни. Приложимият в конкретния случай материален закон е този, действал към датата на която се твърди да е осъществено нарушението – 23.10.2018 г. и 24.10.2018 г., а не измененията, приети в следствие на влизане в сила на Регламент ЕС 2016/679, като текстовете на отменените разпоредби съответстват на текстовете от регламента. Разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 1 и т. 3 от ЗЗЛД /отм./ предвижда, че личните данни на физическите лица трябва да се обработват законосъобразно и добросъвестно, както и да бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват. По същия начин и принципите, заложи в чл. 5, § 1, б. „а“ и б. „в“ от Регламент ЕС 2016/679 /приложим от 25.05.2018 г./, регламентира, че личните данни са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните и подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /„свеждане на данните до минимум“/. Съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД /отменен, но приложим към датата на осъществяване на нарушението/ обработването на

лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия: 1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; 2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; 3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане; 4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните; 5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес; 6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните; 7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните. Цитираните разпоредби са идентични с тези предвидени и в чл. 6, § 1 от Регламент ЕС 2016/679. В процесния случай по делото безспорно се установява обстоятелството, че личните данни на господин Н. са били обработени от служител на [фирма], /последният е конституиран като ответна страна в производството пред КЗЛД/, в качеството му на „администратор на лични данни” по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД /отм./ и чл. 4, § 7 от Регламент ЕС 2016/679, който е обработил личните данни /трите имена, адрес, телефонен номер и телефонни номера, с които е разговарял, дата и час/ в хипотезата на предоставяне на достъп до личните данни на Н. на трето физическо лице, извършено от служител на длъжност „сътрудник продажби в магазинната мрежа“, който е заредил страницата със списъка на месечните сметки за клиентския код на господин Н., под който се намира и мобилната услуга [ЕГН] на 23.10.2018 г. и 24.10.2018 г. В хода на административното производство безспорно се установява, че обработването на личните данни на С. Н. е извършено без негово съгласие и знание. Безспорно от подаденото уведомление за нарушение на сигурността на лични данни, чрез осъществен достъп до фактурата на клиента Н. на посочените по-горе дати, се установява, че администраторът и обработващият лични данни не са предприели сигурни и надеждни стъпки всяко физическо лице, действащо под ръководството на администратора или на обработващия лични данни, което има достъп до лични данни, да обработва тези данни само по указание на администратора /да предоставят данни от фактури само на титуляря на мобилния номер/, освен ако от въпросното лице не се изисква да прави това по силата на правото на Съюза или правото на държава членка. Чрез осъщественият достъп до фактура на клиента С. Н. на 23.10.2018 г. в 15.49 часа и на 24.10.2018 г. в 14.47 часа с предоставянето на данни на трето лице, различно от титуляря на телефонния номер, при условие, че достъпът до тези данни е ограничен, са разкрити неправомерно пред трето лице, информацията,

достъпна от тези фактури. С оглед на това съдът намира, че правилно административният орган е квалифицирал извършеното нарушение като такова, извършено в нарушение на чл. 32, § 4 от Регламент ЕС 2016/679. Въпреки взетите технически и организационни мерки, нарушение е било извършено.

По отношение на наложеното на жалбоподателя административно наказание следва да се има предвид, че КЗЛД разполага с оперативна самостоятелност като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективните правомощия по чл. 58, § 2 от регламента да упражни. Преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл. 58, § 2 от регламента, без това по б. „и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят, респ. да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне целеното от него поведение в областта на защитата на личните данни. Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“, предвидено в б. „и“ на чл. 58, § 2 от регламента има санкционен характер и се прилага в допълнение към мерките по б. „а“ – „з“ и „й“ или вместо тях, т. е. изцяло от преценката на надзорния орган зависи дали да приложи спрямо конкретния случай някоя от посочените в б. „а“ – „з“ и „й“ принудителни административни мерки или да наложи глоба или имуществена санкция или да приложи и някоя от мерките по б. „а“ – „з“ и „й“ съвместно с налагането на административно наказание по б. „и“. При определяне на корективната мярка следва да бъде съобразена целта, която се преследва с налагането ѝ и дали с изпълнението ѝ тази цел ще бъде постигната. В конкретния случай съдът намира, че правилно КЗЛД е приела, че в случая е приложима корективната мярка по чл. 58, § 2, б. „и“ от Регламент /ЕС/ 2016/679. По отношение на размера на административното наказание следва да се има предвид, че от една страна размерът е индивидуализиран от административния орган съобразно степента на засягане на обществените отношения по защита на личните данни, както и е определен и мотивиран с обстоятелството, че за физическото лице са произтекли неблагоприятни последици, доколкото са предоставени данни, които идентифицират и дават възможност за пряко идентифициране на лицето. При определяне на санкцията административният орган е обсъдил и елементите на чл. 83, § 2 от Регламент /ЕС/ 2016/679.

По отношение на отправеното на жалбоподателя официално предупреждение следва да се има предвид, че КЗЛД разполага, на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, с оперативна самостоятелност, като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективните правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент /ЕС/ 2016/679 да упражни. Както беше посочено и по-горе, преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и

ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. В конкретния случай съдът намира, че правилно КЗЛД е приела, че в случая е приложима корективната мярка по чл. 58, § 2, б. „б“ от Регламент /ЕС/ 2016/679, като в тази връзка е съобщила обстоятелството, че нарушението е първо за администратора на лични данни, които и са предприели действия по приемането на подходящи технически и организационни мерки.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема така подадената жалба за неоснователна и недоказана и като такава същата следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, 24 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място], представлявано от изпълнителния директор А. Д., срещу Решение № ППН-01-49 от 19.11.2019 г. на Комисията за защита на личните данни, като неоснователна.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: